

tekst), formentlig ikke med den nuværende teknologi – hvor lagringskapaciteten fortsat er så begrænset, at brugeren må slette beskederne fra tid til anden for at have plads nok – kan anses at opfylde kravene til varigt medium. En MMS-telefon (Multimedia Messaging System, der kan indeholde både tekst, grafik, billeder, video og lyd) har en større lagringskapacitet og vil muligvis kunne anses for at opfylde kravene til et varigt medium. Det må under alle omstændigheder forudses, at mobiltelefonernes lagringskapacitet i takt med udviklingen af mobiltelefonien efterhånden vil få et sådant omfang, at kravene til varigt medium med tiden vil kunne anses for opfyldt.

En hjemmeside vil under visse omstændigheder formentlig tillige kunne opfylde kravene til et varigt medium. Dette forudsætter dog, at der er tale om en indretning, der medfører, at den pågældende hjemmeside indeholdende de foreskrevne oplysninger ikke kan ændres i en periode på mindst 1 år, og at adressen på hjemmesiden er meddelt forbrugeren personligt.

Kravet om meddelelse af oplysninger på varigt medium må således antages at kunne opfyldes ved f.eks. i en SMS-besked eller en elektronisk post at sende forbrugeren adressen på eller et link til en »låst« (skrivebeskyttet) hjemmeside, som indrettes på en sådan måde, at der er sikkerhed for, at de oplysninger, som ligger på hjemmesiden, ikke kan ændres i en etårsperiode. Det vil derimod ikke være tilstrækkeligt blot at oplyse hjemmesidens adresse i den erhvervsdrivendes markedsføringsmateriale.

Den erhvervsdrivende vil have bevisbyrden for, at de foreskrevne oplysninger er meddelt forbrugeren på et varigt medium. Dette kan ikke antages at medføre et krav om, at den erhvervsdrivende sikrer sig, at forbrugeren har personlig adgang til at omsætte det varige medium til papirformat. Det kan således f.eks. ikke kræves af en erhvervsdrivende, der vælger at lægge de foreskrevne oplysninger og aftalevilkårene på en hjemmeside eller sender dem med elektronisk post, at den pågældende sikrer sig, at forbrugeren har en personlig computer med internet og elektronisk post, hvortil er knyttet en printer. Det afgørende er, om forbrugeren har adgang til oplysningerne. Det er dog en forudsætning, at forbrugeren har en e-postadresse.

Af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 15 følger det dog samtidig, at forbrugeren på et hvilket som helst tidspunkt under aftaleforholdet har ret til at få aftalevilkårene udleveret på papir. Der henvises herom til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Retsvirkningen af, at kravet om varigt medium ikke opfyldes af den erhvervsdrivende, er, at en eventuel fortrydelsesfrist ikke begynder at løbe, jf. lovforsla-

gets § 18, stk. 2, nr. 2. Der foreslås endvidere en regel om bødestraf for grov eller oftere gentagen overtrædelse af pligten til på varigt medium at give oplysning om fortrydelsesretten, jf. nærmere lovforslagets § 29 og bemærkningerne hertil.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.3.3.

Til stk. 4 og 5. I stk. 4 er foreslået en undtagelse fra kravet om meddelelse af oplysninger på varigt medium.

Der er tale om en i forhold til den gældende regel i forbrugeraftalelovens § 11 a, stk. 5, udvidet undtagelse fra kravet om meddelelse af oplysninger på varigt medium. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.3.3.

Efter forslaget skal undtagelsen gælde ved aftale om tjenesteydelser, der bestilles og opfyldes ved anvendelse af samme fjernkommunikationsteknik, når tjenesteydelsen leveres samlet på én gang, vederlaget for ydelsen opkræves af udbyderen af det anvendte kommunikationsmiddel, prisen for tjenesteydelsen ikke overstiger 75 kr., og forbrugeren er bekendt med prisen for ydelsen og fortrydelsesretten.

Bestemmelsen vedrører tjenester, der leveres via den anvendte fjernkommunikationsteknik, og ikke varer eller tjenesteydelser, som leveres på anden måde, f.eks. en håndværksydelse, der skal leveres »fysisk«.

Abonnementsaftaler om f.eks. løbende levering af nyheder eller en løbende aftale om levering af chat-tjenester vil heller ikke være omfattet.

Undtagelsen omfatter heller ikke finansielle tjenesteydelser, herunder betalingstjenester.

De tjenester, der er omfattet af undtagelsen, er således tjenester, hvor bestillingen og selve leveringen sker via det samme kommunikationsmiddel – f.eks. over telefonen eller mobiltelefonen – og kun enkeltstående tjenester, der ikke koster mere end 75 kr. Det vil endvidere – som hidtil – være en betingelse, at faktureringen af tjenesten sker via udbyderen af det anvendte kommunikationsmiddel, dvs. det pågældende teleselskab. Dermed vil undtagelsen f.eks. omfatte SMS-tjenester og tjenester, der udbydes på de såkaldte 90-numre (numre, hvor teleselskabet som integreret del af takseringen for opkaldet også fakturerer for indholdstjenesten). Undtagelsen vil derimod ikke omfatte de telefonsextjenester, som udbydes på almindelige ikke-overtakserede numre, og som faktureres af indholdsudbyderen selv direkte over for kunden. Disse tjenester har givet anledning til adskillige klager i Forbrugerklagenævnet.

Der er alene tale om en undtagelse fra kravet om meddelelse af oplysninger på varigt medium og ikke